

Sygn. akt VII U 654/13

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10.07.2013 r.

Sąd Okręgowy / Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący-Sędzia : SSO Joanna Sawicz

Protokolant :st. sekretarz sądowy Gabriela Zaborowska

przy udziale - - -

po rozpoznaniu w dniu 10.07.2013 r. w Świdnicy

sprawy **H. T.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o wypłatę emerytury

na skutek odwołania **H. T.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 21.03.2013 r. Nr (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 654/13

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni H. T. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 21.03.2013 r. znak :(...), którą strona pozwana w rozpatrzeniu wniosku z dnia 10.12.2012 r. na podstawie art. 151 §1 pkt.1 kpa odmówiła uchylenia decyzji z dnia 04.10.2011 r. (...) w części w jakiej decyzja ta zawiesza, na podstawie art.28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych w związku z art. 103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r., o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do emerytury wnioskodawczyni za okres od dnia 01.10.2011 r. do dnia 21.11.2012 r. Wnioskodawczyni powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13.11.2012 r. sygn. akt. K2/12 i orzecznictwo Sądu Najwyższego wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez uchylenie decyzji ZUS z dnia 04.10.2011 r. znak : (...) w części w jakiej ta decyzja zawiesza prawo do emerytury za okres od dnia 01.10.2011 r. do 21.11.2012 r. oraz nakazanie organowi rentowemu wypłatę emerytury poczynając od dnia 01.10.2011 r. wraz z ustawowymi odsetkami. Wnioskodawczyni wskazała, że po osiągnięciu wymaganego wieku i stażu pracy wystąpiła do (...) Oddział w W. z wnioskiem o wcześniejszą emeryturę. Po rozpoznaniu wniosku z dnia 05.05.2008 r. (...) Oddział w W. decyzję z dnia 30.07.2008 r. przyznał wnioskodawczyni prawo do emerytury i równocześnie zawiesił wypłatę świadczenia z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia. W decyzji

zawarto też informację, iż w celu podjęcia wypłaty emerytury należy przedłożyć świadectwo pracy lub zaświadczenie potwierdzające fakt rozwiązania stosunku pracy z każdym pracodawcą, na rzecz którego praca była wykonywana praca bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury. Na skutek wniosku z dnia 10.02.2009 r. organ rentowy ponownie ustalił wysokość emerytury i od 01.02.2009 r. rozpoczął jego wypłatę. Wnioskodawczyni nadal pozostawała w zatrudnieniu i pobierała emeryturę do dnia 30.09.2011 r. Decyzją z dnia 04.10.2011 r. organ rentowy na podstawie art.103 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wstrzymał z urzędu wypłatę emerytury począwszy od 01.10.2011 r. Stan taki trwał do chwili zajęcia stanowiska przez Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 13.11.2012 r. sygn. akt. K2/12 . Po wyroku Trybunału Konstytucyjnego stan prawny uległ zmianie. W w/w wyroku Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że emeryci którzy nabyli prawo do świadczenia emerytalnego i jego realizacji w określonym przedziale czasowym tj. od 08 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. nie podlegają rygorom wynikającym z art. 103 a ustawy o emeryturach i rentach. Oznacza to, że w przypadku osób, którym emeryturę przyznano przed 01.01.2011 r. a które kontynuują zatrudnienie istniejące przed przyznaniem emerytury, nie ma podstaw do zawieszenia wypłat emerytury. Wnioskodawczyni wskazała, iż zgodnie z orzecnictwem Sądu Najwyższego, wyroki Trybunału Konstytucyjnego stwierdzające niezgodność przepisu ustawy z Konstytucją są skuteczne od dnia wejścia w życie zakwestionowanego przepisu, chyba że co innego wynika z sentencji wyroku. Wnioskodawczyni wskazała, że na skutek orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego przyjmując należy fikcję prawną, że przyczyna prawna wstrzymania wypłaty emerytury nigdy nie istniała. Wnioskodawczyni wskazała, iż skoro organ rentowy wstrzymał wypłatę emerytury od 01.10.2011 r. a po wyroku Trybunału Konstytucyjnego wznowił wypłatę świadczenia tylko od 22.11. 2012 r., to zgodnie z orzecnictwem należy zmienić zaskarżoną decyzję i zobowiązać organ emerytalno – rentowy do wypłaty emerytury począwszy od daty zawieszenia tj. od 01.10.2011 r.

Strona pozwana Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie wniosła o oddalenie odwołania. Strona pozwana wskazała, iż zaskarżoną decyzją z dnia 21 marca 2013r. w oparciu o przepisy art. 151 § 1 pkt l kpa w zw. z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z F.U.S. (Dz.U. nr 153. poz. 1227 z późn. zm.), odmówiła uchylenia decyzji ostatecznej z dnia 4 października 2011 r, w części dotyczącej zawieszenia na podstawie przepisu art. 28 ustawy z dnia 16.12.2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw wypłaty świadczenia emerytalnego za okres od dnia 1.10.2011 r. do dnia 21.11.2012r. Decyzją z dnia 28.12.2012 r. podjęła wypłatę emerytury, począwszy od dnia 22.12.2012. r. Strona pozwana wskazała, iż stoi na stanowisku, że w niniejszej sprawie nie ma podstaw do wypłaty świadczenia emerytalnego za okres przypadający przed datą ogłoszenia wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13.11.2012 r., na podstawie którego nastąpiła utrata mocy obowiązującej przepisu art. 28 w/w ustawy z dnia 16.12.2010r. Strona pozwana wskazała, że wyrok Trybunału Konstytucyjnego nie ma zastosowania do okresu zawieszenia emerytur przypadającego przed dniem 22.11.2011 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawczyni H. T. , ur. (...) w dniu 04.06.2008 r. złożyła w organie rentowym wniosek o przyznanie prawa do świadczenia emerytalnego.

Od dnia 01.08.1991r. wnioskodawczyni zatrudniona jest w Szkole Podstawowej nr (...) w Ś. .

Organ rentowy decyzją z dnia 16.07.2008 r. (...) **przyznał wnioskodawczyni wcześniejszą emeryturę od dnia (...) r. tj.** od osiągnięcia wieku emerytalnego i jednocześnie **zawiesił wypłatę świadczenia z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia.**

W piśmie z dnia 10.02.2009 r. ubezpieczona wniosła o podjęcie wypłaty przyznanej jej od dnia (...) r. emerytury, **wskazując, że podlegała zawieszeniu z tytułu kontynuowania zatrudnienia.** W związku z tym decyzją z dnia 27.02.2009r. strona pozwana podjęła wypłatę emerytury począwszy od dnia 1.02.2009 r. , jednocześnie zmniejszając świadczenie o kwotę maksymalnego zmniejszenia z powodu osiągnięcia przychodu powyżej 70% przeciętnego wynagrodzenia. Kolejnymi decyzjami na wniosek wnioskodawczyni przeliczano emeryturę wnioskodawczyni zmniejszając świadczenie o kwotę maksymalnego zmniejszenia z powodu osiągnięcia przychodu powyżej 70% przeciętnego wynagrodzenia.

Decyzją z dnia 4.10.2011 r. strona pozwana w oparciu o przepis art.28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103 a ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych **zawiesiła wnioskodawczyni wypłatę emerytury w związku z kontynuowaniem zatrudnienia od dnia 1/10.2011r.** Jednocześnie wskazano, iż wypłata emerytury zostanie podjęta po przedłożeniu świadectwa pracy lub zaświadczenia potwierdzającego rozwiązanie stosunku pracy z każdym pracodawcą na rzecz którego praca była wykonywana bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

W dniu 10.12.2012r. powódka złożyła wniosek o wznowienie wypłaty zawieszzonego świadczenia emerytalnego na podstawie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13.11.2012r. Decyzją z dnia 22.12.2012r. strona pozwana w rozpatrzeniu w/w wniosku przeliczyła wnioskodawczyni emeryturę i dokonała jej wypłaty za okres od 22.11.2012 r. do 31.01.2013 r.

Zaskarżoną decyzją z dnia 21.03.2013 r. strona pozwana na podstawie art. 151 § 1 pkt.1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.- kodeks postępowania administracyjnego odmówiła wnioskodawczyni uchylenia decyzji z dnia 04.10.2011 r. w części w jakiej decyzja ta zawiesza na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. nr 291, poz. 1707 w związku z art. 103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 r., nr 153,poz.1227 z póź.zm.), prawo do emerytury za okres od dnia 01.10.2011 r. do dnia 21.11.2012 r. W uzasadnieniu strona pozwana wskazała, iż decyzją z dnia 04.10.2011 r., w oparciu o przepis art.28 ustawy z dnia 16 grudnia o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zawiesiła wypłatę emerytury wnioskodawczyni od dnia 01.10.2011 r. Wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r. sygn. akt. K 2/2012 r., który został ogłoszony w Dz.U. z 2012 r. poz.1285 w dniu 22 listopada 2012 r., z dniem ogłoszenia wyroku tj. z dniem 22 listopada 2012 r. utracił moc art.28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011 r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy. Zgodnie z przepisem art. 190 ust.3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i z tym dniem następuje utrata mocy obowiązującej aktu normatywnego, którego dotyczy orzeczenie Trybunału. Strona pozwana podniosła, iż Trybunał Konstytucyjny nie wskazał ani w wyroku ani w jego uzasadnieniu innej daty utraty mocy prawnej wskazanych wyżej przepisów. Tym samym wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r nie ma zastosowania do przypadającego przed dniem 22 listopada 2012 r. okresu zawieszenia emerytury na podstawie przepisu art.28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art.103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wobec powyższego Zakład odmówił uchylenia decyzji z dnia 04.10.2011 r. w części w jakiej decyzja ta dotyczy zawieszenia prawa do emerytury za okres od dnia 01.10.2011 r. do 21.11.2012 r. co oznacza brak podstaw do wypłaty wyrównania

(dowód: akta emerytalne wnioskodawczyni)

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

Odwołanie wnioskodawczyni nie zasługuje na uwzględnienie , aczkolwiek z innych przyczyn niż wskazane przez organ rentowy w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji i w odpowiedzi na odwołanie.

Wnioskodawczyni domaga się wypłaty zawieszzonego świadczenia emerytalnego za okres od dnia 1.10.2011r. wraz z ustawowymi odsetkami na podstawie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r.

Strona pozwana w zaskarżonej decyzji z dnia 21.03.2013r. po wznowieniu postępowania na podstawie art.145 a kpa od decyzji z dnia 4.10.2011r. w sprawie zawieszenia wypłaty emerytury od dnia 01.10.2011 r., na podstawie art. 151 kpa

odmówiła uchylenia w/w decyzji w części w jakiej decyzja ta zawiesza, na podstawie art.28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń społecznych , prawo do emerytury za okres od dnia 01.10.2011 r. do dnia 21.11.2012 r.

W tym miejscu należy podnieść, że na mocy art. 124 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych/ Dz.U z 2009, Nr 153, poz. 1227 / w postępowaniu w sprawach o świadczenia określone w ustawie stosuje się przepisy kodeksu postępowania administracyjnego chyba, że niniejsza ustawa stanowi inaczej. Zgodnie z przepisem art. 145a § 1 kpa można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego została wydana decyzja. W sytuacji określonej w § 1 skargę o wznowienie wnosi się w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego (§ 2).

W myśl art. 149 § 1 kpa wznowienie postępowania następuje w drodze postanowienia. Postanowienie stanowi podstawę do przeprowadzenia przez właściwy organ postępowania co do przyczyn wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy (§ 2). Odmowa wznowienia postępowania następuje w drodze postanowienia (§ 2), a na postanowienie, o którym mowa w § 3, służy zażalenie (§ 4). Stosownie do przepisu art. 151 § 1 kpa organ administracji publicznej, o którym mowa w art. 150, po przeprowadzeniu postępowania określonego w art. 149 § 2 wydaje decyzję, w której:

1) odmawia uchylenia decyzji dotychczasowej, gdy stwierdzi brak podstaw do jej uchylenia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a lub art. 145b, albo

2) uchyla decyzję dotychczasową, gdy stwierdzi istnienie podstaw do jej uchylenia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a lub art. 145b, i wydaje nową decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy.

Wyrokiem, na który powołuje się wnioskodawczyni, Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.), dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. w zakresie, **w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r. bez konieczności rozwiązywania stosunku pracy**, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Z treści cytowanego wyroku wynika, że zakwestionowanie wskazanych w nim przepisów prawa **ma charakter ograniczony tylko do określonej kategorii osób**, co oznacza, że stwierdzenie ich niekonstytucyjności ma charakter częściowy.

Odnosząc powyższe rozważania do sytuacji faktycznej zaistniałej w rozpoznawanej sprawie, zdaniem Sądu , dla przyjęcia dopuszczalności uchylenia przez organ rentowy decyzji z dnia 4.10.2011r. zawieszającej z dniem 1.10.2011r. wypłatę emerytury wnioskodawczyni, wystarczającym jest ustalenie, że przepisy prawa zakwestionowane przez Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r. stanowiły podstawę decyzji objętej wnioskiem o wznowienie postępowania.

W stanie faktycznym rozpoznawanej sprawy wnioskodawczyni prawo do emerytury nabyła na mocy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W.z dnia 16.07.2008 r. będąc zatrudnioną w Szkole Podstawowej nr (...)w Ś., przy czym ustalając prawo do przedmiotowego świadczenia od dnia (...) r., organ rentowy zawiesił jego wypłatę na podstawie obowiązującego wówczas art. 103 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ponieważ powódka pozostawała w zatrudnieniu. **W celu nabycia prawa do wypłaty świadczenia była zobowiązana do rozwiązania stosunku pracy.**

Dopiero po uchyleniu wskazanego art. 103 ust. 2a przez art. 37 pkt 5 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych (Dz. U. Nr 228, poz. 1507), organ rentowy wznowił ubezpieczonej wypłatę emerytury poczynając od dnia 01.02.2009 r.

Decyzją z dnia 4.10.2011 r., od dnia 1 października 2011 r. ponownie zawieszono ubezpieczonej wypłatę emerytury na podstawie art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dodanego ustawą z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726), mając na względzie przepis art. 28 tej ustawy, z powodu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą na rzecz którego wykonywała je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

A zatem ubezpieczona prawo do emerytury nabyła wprawdzie przed datą 1 stycznia 2011 r., jednak w okresie obowiązywania art. 103 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Przepis ten obowiązujący do dnia 7 stycznia 2009 r. stanowił, że prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

Stanowisko Trybunału Konstytucyjnego zostało wyrażone nie tylko w sentencji wyroku, ale także w jego pisemnym uzasadnieniu dotyczącym skutków wyroku, gdzie w sposób wyraźny i jednoznaczny stwierdza się, że "obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą - jako warunek realizacji nabytego prawa do emerytury - nie będzie miał zastosowania do osób, które nabyły to prawo w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r.", a więc po uchyleniu cytowanego wyżej art. 103 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a przed wejściem w życie art. 103a tej ustawy dodanego powołaną już wcześniej ustawą z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Reasumując powyższe Sąd uznał, że niekonstytucyjność przepisów stwierdzona wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt K 2/12 nie ma wpływu na treść decyzji objętej wnioskiem o wznowienie postępowania i w konsekwencji na decyzję zaskarżoną, co skutkowało oddaleniem odwołania / art.477¹⁴ §1k.p.c./.